

Afligits, però consolats

Qui no ha plorat mai a la seva vida? I qui no ha conegut persones, el dolor de les quals vessava en llàgrimes? Avui que els mitjans de comunicació ens porten imatges de tot el món a casa nostra, correm el risc d'acostumar-nos-hi, d'endurir el cor davant el riu de dolor que ens aclapara.

L'important és no ser indiferent davant el sofriment i implicar-nos en desterrar del nostre cor la duresa de l'egoisme, en acompanyar a qui pateix la solitud, donant força a la nostra acció.

Chiara va dir que no es tracta d'oferir a qui és infeliç una simple resignació, pensant en un futur millor. Es tracta que fem el present millor. De fet, la fraternitat universal, tot i que no d'una manera definitiva, ja la podem experimentar avui, entre nosaltres, quan el nostre cor s'obre als altres. És l'amor el que dóna nou vigor -fins i tot quan el sofriment perdura en nosaltres- i ens ajuda a portar les proves de la vida i a ajudar als altres en les seves penes, ajudant a superar-les i veure-les com un mitjà per a construir la fraternitat.

Actuant així, col·laborem en el naixement d'un món nou, que saneja la convivència humana des de l'arrel i instal·la l'amor entre els homes, font inesgotable de consol per eixugar tota llàgrima.

Així la Lena i en Philippe del Líban van compartir la seva experiència amb els seus amics: "Estimats tots, us donem les gràcies per les salutacions. Estem bé i tractem d'estar atents per no exposar-nos a virus. Però, com que ens trobem a primera línia en l'acció "Parrainage Liban"¹, no sempre podem quedar-nos a casa; sortim cada dos dies per fer-los arribar a algunes famílies tot el que pot cobrir les seves necessitats urgents: diners, vestits, aliments productes farmacèutics... Abans de la Covid-19, la situació econòmica del país ja era molt difícil i, com a tot el món, ara ha empitjorat. Però la generositat no falta: l'última va arribar la setmana passada per mitjà d'un libanès que viu fora del país. Li va demanar a la Lena que assegurés un dinar complet tres cops a la setmana per a dotze famílies durant tot el mes d'abril". Una confirmació que quan ens mobilitzem, l'amor que posem suscita més amor.

---

¹ Explica Lena: "L'acció "Parrainage Liban" (Apadrinament Líban), va néixer al Líban al 1993 per part d'un grup de famílies per ajudar una mare amb cinc fills que tenia el marit a la presó. Fins avui hem ajudat prop de 200 famílies, de tot el Líban i de totes les religions. Els nostres col·laboradors treballen de diverses formes perquè les famílies retrobin l'autonomia: amb visites al domicili, recerca d'allotjament i treball, ajuda als estudis. Hi ha un centenar de persones i empreses que creuen en la nostra acció i ens ajuden econòmicament."